

Tilladelse til at tage af Reservecapitalen og opkræve 2 Millioner ved Hjælp af en Extra-skat, kort sagt, at han skal have Alt, hvad han forlanger — da ikke skulde være en lempeligere og for det Hele mere onskelig Maade at rejse de omtalte 2 Millioner paa. Jeg drifter mig da til at sige, at der vistnok efter flere Andres Mening endnu vil være Udveibertil, naar den høitagtede Minister vil søge Bemyndigelse til at udgive for det Beløb, han mangler, rentebærende Creditbeviser. Den høitagtede Minister veed af Erfaring, hvor overordentligt god Cours Creditbeviserne have havt paa den Tid, da de sidst bleve tillintetgjorte, en Forholdsregel, om hvilken jeg i Forbigaaende skal bemærke, at jeg egentlig ikke nogen sinde har fundet den rigtig. Vil den høitagtede Minister hjælpe sig igjennem med et saadant temporairt Middel for paa en fuldstændigere og bedre Maade at sætte en Indkomstskattelov igjennem i det Hele, saa troer jeg, at han vil gjøre Statskassen Nytte, og at det i det Hele vil være en Omsætning, som man vil finde meget lempelig. Trods Alt, hvad der kan siges imod disse Creditbeviser, saa vedbliver jeg min Paastand om, at det er den billigste og bedste Maade, hvorpaa et Par Millioner, som nu mangle, kunne reises. Jeg er overbevist om, at disse Creditbeviser vilde kunne finde en god Cours endog med en mindre Rente end den, de sidst bære. Jeg var dengang tilbøjelig til at troe, at 4 % Rente var tilstrækkelig, og det Samme troer jeg nu. Ved at give disse Sedler, — lad os sige f. Ex. en Mk. pr. halve Maaned for hvert hundrede Daler, — ville de blive tagne overalt med den største Fornøielse af Folk, som have Lidt liggende. Det er et besynderligt Tilfælde, men dog er det vist, at jeg aldrig har seet et Creditbevis; dette er dog et Bevis paa, at de have været meget glemte. Jeg henstiller dette som sagt til Overveielse; det er ikke nødvendigt nu at gaae ind paa en stærk Kritik af et saadant Forslag, som det, jeg her tillader mig at henlede Opmærksomheden paa, men jeg troer, at det er den bedste Maade, hvorpaa den finansielle Underbalance indtil videre kan dækkes.

Solstein: Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 3die Valgkreds (H. Hage) holder af at overraske: saavel sine politiske Venner som sine politiske Modstandere paa det finansielle Gebeet, og jeg troer virkelig, han har opnaaet det tilfulde ved det Forslag, han i dette Dieblif fremkom med. Det ærede Medlem rettede forleden Dag en skarpt Bebreidelse til den ærede Finantsminister, fordi denne ifjor ikke havde holdt paa, at vi vare komne til at erlægge den foreslaaede Indkomstskat, men nu lader det til, at han ikke er meget begjærlig efter at komme til at udrede den iaar. At Skatten iaar fremtræder med større Talstørrelser end ifjor, kan dog vel ikke være Marsagen; ialfald forekommer det mig, at, naar det virkelig gjælder om at udrede en Skat, og man da hellere henviser til at contrahere et Laan, uden videre at angive Midler til, hvorledes det omfider skal indfries, saa er dette at flyde Sagen fra sig, fordi man nødigt vil gaae ligefrem ind paa den. Jeg skal, hvad det foreliggende Lovforslag angaaer, ligefrem udtale, hvad jeg allerede har berørt igaar, at en Indkomstskat hverken i den ene eller den anden Skikkelse tiltaler mig. Jeg vilde ønske, at vi kunde tilveiebringe det Manglende, der skal dækkes, paa anden Maade, men saaledes som Sagen nu staaer, er det ogsaa ganske klart for mig, at Rigsdagen og da navnlig Folkethinget, eftersom vi engang have vedtaget Lovbestemmelser, der medføre saa store Udgifter, at vore Indtægter ikke staae i Balance med dem, medmindre vi stride til overordentlige Foranstaltninger, ogsaa har den Pligt, saalænge slige Love staae ved Magt, at hjælpe Finantsministeren til, at der kan blive tilveiebragt det Fornødne for at kunne vedtjeholde en tilstrækkelig og forsvarlig Balance i Finantsvæsenet. Det Forslag, der foreligger her, knytter sig jo saa nøie til det, der forelaa os i forrige Sessjon, at der egentlig ikke behøves at tales om dets enkelte Puncter. Smid- lertid skal jeg dog bemærke, at vor høitagtede Finantsminister vistnok seer dette Mars Høstresultater i et lidt lysere Skær end maaskee mange Andre gjøre, og end det bør gjøres. Jeg troer ikke at træde Sandheden for nær,